

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/275/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112214021
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112214021.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Telefónica Slovakia, s.r.o., so sídlom Einsteinova 24, Bratislava, IČO: 35 848 863, právne zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporcovi: M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom G. R. XXX/XX, G., o zaplatenie 308,66 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 27C/117/2012-67 zo dňa 10. apríla 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 308,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne so sumy 308,66 eur za obdobie od 18.03.2010 do zaplatenia. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 18,- eur titulom zaplateného súdneho poplatku a vo výške 78,07 eur titulom trov právneho zastúpenia. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok je dôvodný a priznal mu istinu 308,66 eur titulom zmluvnej pokuty dojednanej v článku 2.3 dodatku uzatvoreného k zmluve o pripojení zo dňa 08.10.2007, zníženú o 50,- eur, ktorá suma predstavuje čiastočné plnenie zo strany odporcu zo dňa 17.03.2010. Zároveň priznal navrhovateľovi úroky z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Dojednanú zmluvnú pokutu nevyhodnotil ako neprijateľnú podmienku na ktorú je treba prihliadať z hľadiska spotrebiteľskej ochrany. Konštatoval, že táto bola individuálne s odporcom ako spotrebiteľom dojednaná a odrážala poskytnuté zvýhodnenie spočívajúce v cene predaného mobilného telefónu, keď tento mal štandardnú cenu 5.494,- Sk a odporcovi bol predaný za sumu 490,- Sk, ďalšie zvýhodnenie spočívalo, že po prečerpaní voľných minút v rámci účastníckeho programu za 1 minútu hovoru po dobu 6 mesiacov až do prevolania 1000 minút platil zvýhodnenú cenu 1,- Sk, pričom štandardná cena hovoru bola 6,50 Sk. Pokiaľ vedľajší účastník tvrdil, že táto zmluvná pokuta bola judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka nesplnil si povinnosť uloženú v ust. § 120 ods. 1 O.s.p., teda povinnosť tvrdené skutočnosti preukázať. Nepredložil rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/113/2010 zo dňa 20.09.2011, z ktorého by bolo možné jeho tvrdenia overiť. Ním predložené rozhodnutie tohto krajského súdu č. k. 6Co/91/2011 zo dňa 24.04.2012 sa netýkalo totožného navrhovateľa a nebola v ňom konštatovaná neprijateľnosť dojednanej zmluvnej pokuty. Okrem toho vedľajší účastník len vo všeobecnosti namietal neprijateľnosť dojednanej zmluvnej pokuty a neuviedol konkrétne dôvody pre ktoré tak urobil.

Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal okresný súd z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi, ktorí v konaní úspešní neboli uložil povinnosť nahradiť trovy konania úspešnému navrhovateľovi.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Poukázal na skutočnosť, že súdmi Slovenskej republiky bolo judikované, že zmluvná pokuta navrhovateľa, ktorú si v súdnej veci uplatňoval je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Podľa § 53a Občianskeho zákonníka tak nie je možné, aby používal navrhovateľ zakázanú zmluvnú podmienku. Vo svojom vyjadrení poukázal na dve rozhodnutia Krajského súdu Prešov, ktoré o neprijateľnosti tejto podmienky hovorili. Okresný súd si mohol tieto rozhodnutia zaobstarať sám, prípadne mohol byť vyzvaný, aby ho súdu predložil. Ďalej uviedol, že navrhovateľ od zmluvy odstúpil listom z 28.01.2010 s účinkami odstúpenia ku dňu 27.02.2010. Nakoľko bola žaloba podaná dňa 19.04.2012 je ním uplatnený nárok premlčaný, preto vzniesol vedľajší účastník aj námietku premlčania. Ďalej nesúhlasil s rozhodnutím okresného súdu o trovách konania. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava, ktorým bolo judikované, že medzi hlavným a vedľajším účastníkom neexistuje taký hmotnoprávny vzťah, ktorý by odôvodňoval uloženie povinnosti nahradiť im trovy konania spoločne a nerozdielne.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Namietal, že odvolanie zo strany vedľajšieho účastníka je neopodstatnené a vyžaduje sa pre jeho podanie prejav vôle hlavného účastníka, ktorý však takýto v uvedenej veci neposkytol. V tejto súvislosti nemožno aplikovať ust. § 101 ods. 3 O.s.p. a vychádzať z domnienky, že hlavný účastník na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje svojim mlčaním vyjadril súhlas s jeho vstupom do konania. Navrhovateľ žiadal odvolanie vedľajšieho účastníka odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O.s.p.

Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora vychádza systém ochrany zavedený Smernicou 93/13 z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky z 27.06.2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb.s. I-4941, bod 25, a z 26.10.2006, Mostaza Claro C-168/05, Zb.s. I-10421, bod 25).

S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany v súlade s uvedenou Smernicou Súdny dvor viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba aktívnym postupom nezávislým od samotných zmluvných strán. V tejto súvislosti možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 Smernice 93/13, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou, a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 7 tejto Smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Citovaná Smernica ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby existovali primerané a účinné prostriedky na zabránenie používaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatváraných so spotrebiteľmi. V tejto súvislosti je dôvodné poukazovanie odvolateľa na ust. § 53a Občianskeho zákonníka podľa ktorého nemôže dodávateľ používať zakázanú zmluvnú podmienku.

Vedľajší účastník v rámci prvostupňového konania tvrdil, že zmluvná podmienka na základe ktorej si navrhovateľ uplatňoval voči odporcovi právo na zaplatenie zmluvnej pokuty bola rozhodnutím súdu (v inej veci) vyhlásená za neprijateľnú. V tomto prípade bol namiesto postup okresného súdu podľa § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. Vedľajší účastník sám označil dôkaz, rozsudok Krajského súdu v Prešove, ktorým bola vyhlásená zmluvná podmienka, od ktorej odvodzoval svoj nárok navrhovateľ v súdnej veci, za neprijateľnú, no aj okresný súd mal, podľa vyššie uvedeného ustanovenia O.s.p., povinnosť vykonať takéto dokazovanie z vlastnej iniciatívy.

Ten však týmto spôsobom nepostupoval, preto jeho rozhodnutie vo veci a zistený skutkový stav je neúplný, čo sa následne odrazilo aj v nesprávnom právnom posúdení veci. Na základe týchto skutočností preto krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný

súd sa v ďalšom konaní oboznámi s rozhodnutím, na ktoré poukazoval vedľajší účastník a vychádzajúc z jeho obsahu následne zväží, či bola podmienka na základe ktorej si uplatňuje navrhovateľ plnenie, určená súdnym rozhodnutím ako neprijateľná. Podľa týchto zistení následne zvolí ďalší procesný postup. V novom rozhodnutí zároveň rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Čo sa týka námietky navrhovateľa, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou s týmto názorom sa krajský súd nestotožňuje. Odvolanie vedľajšieho účastníka bolo zaslané odporcovi, ktorý nevyslovil nesúhlas s podaním tohto odvolania, krajský súd tak dospel k záveru, že nebolo podávané proti vôli odporcu ako účastníka na strane ktorého vystupuje vedľajší účastník. Tu je potrebné zdôrazniť, že prvostupňový súd k výzve nepripojil doložku podľa § 101 ods. 3 O.s.p. s tým, že ak sa odporca nevyjadrí bude sa predpokladať, že voči podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka nemá námietky.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné **n i e** j e .